

Motion till riksdagen

1988/89:Kr10

av Per-Ola Eriksson (c)

med anledning av prop. 1988/89:129 med förslag till medelsberäkningar för Sveriges Radio m.m.

Utvecklingen på TV-området förändras mycket snabbt genom den ökade satellit- och kabeldistribuerade television som når allt fler hushåll i vårt land. Utbyggnaden är dock ojämnt fördelad över landet. Många av de program som förmedlas på detta sätt uppfyller inte kraven på god kvalitet. De kan därför inte ersätta den public service som Sveriges Television svarar för.

Sveriges Television utgör tillsammans med andra medier en viktig kulturförmedlare och är en stor tillgång för den aktiva samhällsdebatten. Det behövs emellertid väsentligt förbättrade ekonomiska resurser för att TV skall kunna uppfylla sin roll. Ett public serviceföretag som Sveriges Television måste kunna producera program av god kvalitet för att kunna bli en resurs i samhällsdebatten.

För utvecklingen av svenskt kulturliv behövs det också en kvalitetsmäsigt bra TV-produktion som motvikt och alternativ till det internationella programutbudet.

Sedan 1987 gäller en ny organisation för Sveriges Television som baseras på beslut under 1986 års riksmöte. Dessvärre har beslutet från 1986 inte inneburit någon långsiktig lösning på Sveriges Radio-koncernens finansiella problem. Propositionens förslag om ett medelstillskott på 41,6 miljoner kronor utöver sedvanlig kostnadskompensation är otillräckligt. För att långsiktigt klara SR-koncernens finansiering bör en av de två TV-kanalerna öppnas för reklam och de resurser som därigenom erhålls komma hela koncernen till del.

De ekonomiska problemen inom koncernen har inneburit behov av omfattande och drastiska besparingar. Dessvärre har dessa besparingar gått ut över distriktens verksamhet t.ex. de olika TV-distrikten.

En viktig del av programproduktionen inom Sveriges Television sker av de tio TV-distrikten. Denna produktion är mycket värdefull. Televisionens programutbud måste kunna erbjuda mångfald och variation samt spegla olika landsdelar och dess kultur, natur och samhällsliv.

Enligt det fastställda regionaliseringsmålet i 1978 års reformprogram skall TV-distrikten svara för 40 procent av programproduktionen i TV 2, den s.k. Sverigekanalen, medan 60 procent skall produceras i Kanal 1, eller Stockholmskanalen. Publikciffrorna för de båda kanalerna är emellertid omvända: 60 procent för TV 2 och 40 procent för Kanal 1, vilket visar att distrikten svarar för en mycket bra programkvalitet.

Det är angeläget att Sveriges Television tar till vara den entusiasm och kreativitet som finns hos medarbetarna ute i de olika distrikten. Därför får besparingarna inte ensidigt gå ut över distrikten. I stället behöver distrikten tillföras nya ekonomiska resurser samt få möjlighet att investera i ny och modern teknisk utrustning.

Starka skäl talar för att regionaliseringsmålet bör höjas. Därför behöver en översyn göras av fördelningen av de resurser som totalt tilldelas koncernen. Av de medel som tilldelas televisionen bör 60 procent ges till TV 2 vars verksamhet bygger på distrikten. Detta bör ges regeringen till känna.

TV-distrikten producerar och förmedlar ett rikt utbud av program med varierande inriktning på t.ex. kultur, natur, samhällsliv och underhållning. Distriktens regionala nyhetssändningar når också ett stort antal människor och är för många den enda dagliga nyhetsförmedlingen. Mot den bakgrunden är TV:s regionala nyhetsprogram viktiga ur demokratisk synpunkt.

Beräkningar visar att varje vecka nås i genomsnitt 700 000 personer över hela landet med en timmes program från TV 2 i Luleå. Dagligen förmedlas regionala nyheter, som ses av ca 100 000 människor. Jämfört med dagstidningarna når således TV-distriktet en mycket stor publik och till en förhållandevis låg kostnad. Detta måste beaktas vid resurstilldelningen.

Regionalpolitiska mål

För TV 2 i Luleå är det t.ex. angeläget att på ett tillfredsställande sätt kunna följa och göra program från hela det vidsträckta område som går under benämningen Nordkalotten. Detta är både ett svenskt och gemensamt nordiskt intresse. Det är angeläget med en allsidig belysning av det rika kultur-, närings- och samhällslivet på Nordkalotten, vilket endast är möjligt med utökade resurser till televisionens distriktsverksamhet.

Riksdagen har vid olika tillfällen uttalat att regionalpolitiska hänsynstaganden måste göras inom samtliga samhällsområden. Detta måste även omfatta televisionen med de olika TV-distrikten. Därför måste televisionen i den interna resursfördelningen också beakta att kostnaderna för programproduktion i ett så stort geografiskt område som TV 2 Luleå arbetar inom blir högre än i andra delar av landet.

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om televisionens regionala verksamhet och medeltilldelning,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om regionalpolitiska mål i samband med resursfördelningen inom televisionen.

Stockholm den 11 april 1989

Per-Ola Eriksson (c)